

Prima pagină > Introducerea unei acțiuni în justiție > Atlas Judiciar European în materie civilă >

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Articolul 50 alineatul (1) litera (a) – Instanțele competente pentru emiterea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Conform art. 1 al art. I indice 8 din Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, aprobată cu completări prin Legea nr. 191/2007, cu modificările și completările ulterioare, în cazul actelor autentice, cererea de sechestrul asigurător se adresează instanței care este competentă să judece procesul în prima instanță (art. 954 alin. 1 din c.pr.civ.).

Soluționarea cererii, executarea măsurii, desființarea și ridicarea popririi asigurătorii se efectuează potrivit dispozițiilor art. 954 – 959. Aceste norme (art. 971 alin. 1 din c.pr.civ) se aplică în mod corespunzător și actelor autentice.

Conform art. 94 și art. 95 din codul de procedură civilă, instanțele competente să judece procesul în primă instanță sunt:

judecătorile pentru cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv și tribunalele.

Lista judecătorilor este publicată pe site-ul Atlasului la secțiunea "Comunicarea actelor".

Lista tribunalelor este publicată pe site-ul Atlasului la secțiunea "Hotărâri judecătorești în materie civilă și comercială -Regulamentul Bruxelles I".

Articolul 50 alineatul (1) litera (b) – Autoritatea desemnată ca fiind competentă pentru obținerea informațiilor privind contul bancar

Conform art. 2 al art. I indice 8 din Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, aprobată cu completări prin Legea nr. 191/2007, cu modificările și completările ulterioare, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești este autoritate competentă pentru obținerea informațiilor privind contul bancar în temeiul art. 14 din Regulamentul nr. 655/2014.

Articolul 50 alineatul (1) litera (c) – Metodele de obținere a informațiilor privind contul bancar

Metoda este ce prevăzută de art. 14 alin. 5 lit. b) din Regulament.

Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești are drept de acces direct la un sistem informatic pus la dispoziție, în condițiile legii, în mod gratuit de către Ministerul Finanțelor Publice.

Articolul 50 alineatul (1) litera (d) – Instanțele la care se poate introduce calea de atac împotriva refuzului de a emite o ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Conform art. 1 alin. 2 al art. I indice 8 din Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, aprobată cu completări prin Legea nr. 191/2007, cu modificările și completările ulterioare, în aplicarea art. 21 din Regulamentul nr. 655/2014, în ipoteza refuzului de a emite ordonanța asigurătorie, încheierea prin care se respinge cererea de ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare poate fi atacată la instanța ierarhic superioară celei care a pronunțat încheierea.

Articolul 50 alineatul (1) litera (e) – Autoritățile desemnate ca fiind competente pentru primirea, transmiterea și notificarea sau comunicarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare și a altor documente

Conform art. 623 din C.pr.civ., executarea silită a oricărui titlu executoriu, cu excepția celor care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat sau bugetului Uniunii Europene și bugetului Comunității Europene a Energiei Atomice, se realizează **numai de către executorul judecătoresc**, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel.

Soluționarea cererii, executarea măsurii, desființarea și ridicarea popririi asigurătorii se vor efectua potrivit dispozițiilor art. 954 - 959, care se aplică în mod corespunzător (art. 971 alin. 1 din c.pr.civ.).

Măsura sechestrului asigurător se duce la îndeplinire de către executorul judecătoresc, potrivit regulilor prezentului cod cu privire la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător, fără a mai cere vreo autorizare sau încuviințare în acest sens (art. 955 alin. 1 din c.pr.civ.).

Conform art. 652 alin. (1) lit. b) din C.pr.civ., dacă prin lege nu se dispune altfel, hotărârile judecătorești și celelalte titluri executorii se execută de către executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel, în cazul urmăririi silite a bunurilor mobile și al executării silite directe mobiliare, executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află domiciliul ori, după caz, sediul debitorului, sau din circumscripția curții de apel unde se află bunurile; în cazul în care domiciliul sau, după caz, sediul debitorului se află în străinătate, este competent oricare executor judecătoresc;

Conform art. 652 alin. (2) și alin. (4) din C.pr.civ., dacă bunurile urmăribile, mobile, se află în circumscripțiile mai multor curți de apel, oricare dintre executorii judecătorești care funcționează pe lângă una dintre acestea este competent să realizeze executarea, inclusiv cu privire la bunurile urmăribile aflate în raza celorlalte curți de apel.

În cazul în care executorul judecătoresc inițial investit de creditor constată că nu sunt bunuri și venituri urmăribile în raza competenței sale teritoriale, creditorul poate cere instanței de executare continuarea executării silite printr-un alt executor judecătoresc, dispozițiile art. 653 alin. (4) aplicându-se în mod corespunzător.

Conform art. 7 lit. b), c) și e) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc îndeplinește atribuții în ceea ce privește notificarea actelor judiciare și extrajudiciare; comunicarea actelor de procedură; aplicarea măsurilor asigurătorii dispuse de instanța judecătorească.

Articolul 50 alineatul (1) litera (f) – Autoritatea competentă pentru executarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Conform art. 623 Executarea silită a oricărui titlu executoriu, cu excepția celor care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat sau bugetului Uniunii Europene și bugetului Comunității Europene a Energiei Atomice, se realizează **numai de către executorul judecătoresc**, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel. Soluționarea cererii, executarea măsurii, desființarea și ridicarea popririi asigurătorii se vor efectua potrivit dispozițiilor art. 954 - 959, care se aplică în mod corespunzător (art. 971 alin. 1 din c.pr.civ.). Măsura sechestrului asigurător se duce la îndeplinire de către executorul judecătoresc, potrivit regulilor prezentului cod cu privire la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător, fără a mai cere vreo autorizare sau încuviințare în acest sens (art. 955 alin. 1 din c.pr.civ.).

De îndată ce primește cererea de executare, executorul judecătoresc, prin încheiere, va dispune înregistrarea acesteia și deschiderea dosarului de executare sau, după caz, va refuza motivat deschiderea procedurii de executare. Încheierea se comunică de îndată creditorului. În cazul în care executorul judecătoresc refuză deschiderea procedurii de executare, creditorul poate face plângere, în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii, la instanța de executare (art. 665 din c.pr.civ.)

Conform art. 7 lit. e) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc îndeplinește atribuții în ceea ce privește aplicarea măsurilor asigurătorii dispuse de instanța judecătorească.

Articolul 50 alineatul (1) litera (g) – Măsura în care conturile comune și cele ale mandatarilor pot fi indisponibilizate

Hotărârile ce se execută provizoriu cu dare de cauțiune nu se vor executa mai înainte de a se depune cauțiunea (art. 678 din c.pr.civ.)

Cel care este obligat personal răspunde cu toate bunurile sale mobile și imobile, prezente și viitoare. Ele servesc drept garanție comună a creditorilor săi. Nu pot face obiectul garanției bunurile insesizabile. Creditorii ale căror creanțe s-au născut în legătură cu o anumită diviziune a patrimoniului, autorizată de lege, trebuie să urmărească mai întâi bunurile care fac obiectul acelei mase patrimoniale. Dacă acestea nu sunt suficiente pentru satisfacerea creanțelor, pot fi urmărite și celelalte bunuri ale debitorului. Bunurile care fac obiectul unei diviziuni a patrimoniului afectate exercițiului unei profesii autorizate de lege pot fi urmărite numai de creditorii ale căror creanțe s-au născut în legătură cu profesia respectivă. Acești creditorii nu vor putea urmări celelalte bunuri ale debitorului. (art. 2324 din c.civ.)

Dacă socotește că este în interesul executării, executorul judecătoresc îi va cere debitorului, în condițiile legii, lămuriri în scris în legătură cu veniturile și bunurile sale, inclusiv cele aflate în proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie, asupra cărora se poate efectua executarea, cu arătarea locului unde se află acestea, precum și pentru a-l determina să execute de bunăvoie obligația sa, arătându-i consecințele la care s-ar expune în cazul continuării executării silite. În toate cazurile, debitorul va fi informat cu privire la cuantumul estimativ al cheltuielilor de executare. (art. 627 alin. 2 din C.pr.civ.)

Debitorul este obligat, sub sancțiunile prevăzute la art. 188 alin. (2), să declare, la cererea executorului, toate bunurile sale, mobile și imobile, inclusiv cele aflate în proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie, cu arătarea locului în care acestea se află, precum și toate veniturile sale, curente sau periodice. (art. 647 alin. 2 din C.pr.civ.)

Împărțirea bunurilor proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie poate fi hotărâtă, la cererea părții interesate, și în cadrul judecării contestației la executare. (art. 712 alin. 4 din C.pr.civ.)

Dacă prin contestația la executare s-a cerut de către partea interesată împărțirea bunurilor proprietate comună, instanța va hotărî și asupra împărțirii acestora, potrivit legii. (art. 720 alin.2 din C.pr.civ.)

Bunurile mobile care fac obiectul unei diviziuni a patrimoniului afectate exercițiului unei profesii autorizate nu pot fi urmărite decât de către creditorii ale căror creanțe s-au născut în legătură cu exercitarea profesiei respective. Dacă bunurile nu sunt afectate unui patrimoniu profesional individual, însă servesc la exercitarea ocupației sau profesiei debitorului persoană fizică, pot fi supuse urmăririi silite numai dacă nu există alte bunuri urmăribile și numai pentru obligații de întreținere sau alte creanțe privilegiate asupra mobilelor. Dacă debitorul se ocupă cu agricultura, nu vor fi urmărite, în măsura necesară continuării lucrărilor în agricultură, inventarul agricol, inclusiv animalele de muncă, furajele pentru aceste animale și semințele pentru cultura pământului, în afară de cazul în care asupra acestor bunuri există un drept real de garanție sau un privilegiu pentru garantarea creanței. (art. 728 din c.pr.civ.)

Pentru urmărirea conturilor mandatarilor (deținute de un terț în numele debitorului ori de debitor în numele unui terț) există anumite reguli de principiu în materia reprezentării și a mandatului cu reprezentare, menționate în continuare.

Potrivit art. 1.295 din c.civ., puterea de a reprezenta poate rezulta fie din lege, fie dintr-un act juridic ori dintr-o hotărâre judecătorească, după caz.

Potrivit art. 1.296 din c.civ. contractul încheiat de reprezentant, în limitele împuternicirii, în numele reprezentatului produce efecte direct între reprezentat și cealaltă parte.

Potrivit art. 2.021 c.civ. în lipsa unei convenții contrare, mandatarul care și-a îndeplinit mandatul nu răspunde față de mandant cu privire la executarea obligațiilor asumate de persoanele cu care a contractat, cu excepția cazului în care insolvabilitatea lor i-a fost sau ar fi trebuit să îi fi fost cunoscută la data încheierii contractului cu acele persoane.

Potrivit art. 1.309 alin. 1 din c.civ., contractul încheiat de persoana care acționează în calitate de reprezentant, însă fără a avea împuternicire sau cu depășirea puterilor conferite, nu produce efecte între reprezentat și terț.

Potrivit art. 1.311 din c.civ., în cazurile prevăzute la art. 1.309 din c.civ., cel în numele căruia s-a încheiat contractul poate să îl ratifice, respectând formele cerute de lege pentru încheierea sa valabilă; terțul contractant poate, printr-o notificare, să acorde un termen rezonabil pentru ratificare, după a cărui împlinire contractul nu mai poate fi ratificat.

Potrivit art. 1.309 alin. 2 din c.civ., dacă însă, prin comportamentul său, reprezentatul l-a determinat pe terțul contractant să creadă în mod rezonabil că reprezentantul are puterea de a-l reprezenta și că acționează în limita puterilor conferite, reprezentatul nu se poate prevala față de terțul contractant de lipsa puterii de a reprezenta.

Potrivit art. 1.310 din c.civ., cel care încheie un contract în calitate de reprezentant, neavând împuternicire ori depășind limitele puterilor care i-au fost încredințate, răspunde pentru prejudiciile cauzate terțului contractant care s-a încrezut, cu bună-credință, în încheierea valabilă a contractului.

Potrivit art. 1.297 din c.civ., contractul încheiat de reprezentant în limita puterilor conferite, atunci când terțul contractant nu cunoștea și nici nu ar fi trebuit să cunoască faptul că reprezentantul acționa în această calitate, îi obligă numai pe reprezentant și pe terț, dacă prin lege nu se prevede altfel; cu toate acestea, dacă reprezentantul, atunci când contractează cu terțul în limita puterilor conferite, pe seama unei întreprinderi, pretinde că este titularul acesteia, terțul care descoperă ulterior identitatea adevăratului titular poate să exercite și împotriva acestuia din urmă drepturile pe care le are împotriva reprezentantului.

Articolul 50 alineatul (1) litera (h) – Normele aplicabile cuantumurilor exceptate de la înființarea unui sechestr

Art. 729 Limitele urmăririi veniturilor bănești din c.pr.civ.

(1) Salariile și alte venituri periodice, pensiile acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia pot fi urmărite: a) până la jumătate din venitul lunar net, pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere sau alocație pentru copii; b) până la o treime din venitul lunar net, pentru orice alte datorii.

(2) Dacă sunt mai multe urmărituri asupra aceleiași sume, urmărirea nu poate depăși jumătate din venitul lunar net al debitorului, indiferent de natura creanțelor, în afară de cazul în care legea prevede altfel.

(3) Veniturile din muncă sau orice alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia, în cazul în care sunt mai mici decât cuantumul salariului minim net pe economie, pot fi urmărite numai asupra părții ce depășește jumătate din acest cuantumul.

(4) Ajutoarele pentru incapacitate temporară de muncă, compensația acordată salariaților în caz de desfacere a contractului individual de muncă pe baza oricăror dispoziții legale, precum și sumele cuvenite șomerilor, potrivit legii, nu pot fi urmărite decât pentru sume datorate cu titlu de obligație de întreținere și despăgubiri pentru repararea daunelor cauzate prin moarte sau prin vătămări corporale, dacă legea nu dispune altfel.

(5) Urmărirea drepturilor prevăzute la alin. (4) se va putea face în limita a jumătate din cuantumul acestora.

(6) Sumele reținute potrivit prevederilor alin. (1) - (4) se eliberează sau se distribuie potrivit art. 864 și următoarele.

(7) Alocațiile de stat și indemnizațiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de maternitate, cele acordate în caz de deces, bursele de studii acordate de stat, diurnele, precum și orice alte asemenea indemnizații cu destinație specială, stabilite potrivit legii, nu pot fi urmărite pentru niciun fel de datorii.

Art. 970 Obiectul poprii asigurătorii din c.pr.civ.

Poprirea asigurătorie se poate înființa asupra sumelor de bani, titlurilor de valoare sau altor bunuri mobile corporale urmăribile datorate debitorului de o a treia persoană sau pe care aceasta i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente, în condițiile stabilite la art. 953.

ART. 631 alin. 1 din c.pr.civ.

Executarea silită poate fi pornită împotriva oricărei persoane fizice sau persoane juridice, de drept public sau de drept privat, cu excepția acelor care beneficiază, în condițiile legii, de imunitate de executare.

ART. 781 alin. 2 și 5 din c.pr.civ.

În cazul popririi sumelor de bani din conturile bancare, pot face obiectul urmăririi silite prin poprire atât soldul creditor al acestor conturi, cât și încasările viitoare, cu respectarea limitelor prevăzute la art. 729, dacă este cazul.

Nu sunt supuse executării silite prin poprire:

- a) sumele care sunt destinate unei afecțiuni speciale prevăzute de lege și asupra cărora debitorul este lipsit de dreptul de dispoziție;
- b) sumele reprezentând credite nerambursabile ori finanțări primite de la instituții sau organizații naționale și internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte;
- c) sumele aferente plății drepturilor salariale viitoare, pe o perioadă de 3 luni de la data înființării popririi. Atunci când asupra aceleiași cont sunt înființate mai multe popriri, termenul de 3 luni în care se pot efectua plăți aferente drepturilor salariale viitoare se calculează o singură dată de la momentul înființării primei popriri.

Articolul 50 alineatul (1) litera (i) – Taxele, dacă sunt percepute de bănci, pentru punerea în aplicare a ordonanțelor naționale echivalente sau pentru furnizarea de informații privind contul bancar, precum și informații referitoare la partea căreia îi revine obligația de a plăti taxele respective

Nu se aplică, nu este cazul.

În baza raporturilor contractuale dintre bănci și clienți și legislației specifice bancare, înființarea măsurilor de indisponibilizare a conturilor clienților este o operațiune comisionată de bănci ca și comision de poprire (atât pentru măsuri asigurătorii, cât și măsuri executorii înființate pe conturile clienților). Comisionul este setat la înființarea popririi, dar, în cazul operațiunii de indisponibilizare de contului (care face obiectul Regulamentului) **comisionul nu este practic încasat de la client.**

Motivul este acela că, încasarea efectivă a comisionului se face la momentul consemnării sumelor de bani către organele judecătorești/fiscale, adică la momentul plății popririi. Or, Regulamentul are ca obiect indisponibilizarea sumei, nu și plata acesteia. Regulamentul nu are ca obiect poprirea executorie. Drept consecință, în cazul măsurilor asigurătorii (cum ar fi o măsură asigurătorie europeană dispusă prin ordonanță), unde nu există "pasul final" de consemnare, ci doar operațiunea de indisponibilizare realizată de banca urmare a primirii documentației din partea unui organ care a dispus înființarea respectivei măsuri, **comisionul nu este practic încasat de la client.**

Nu se aplică.

Articolul 50 alineatul (1) litera (j) – Baremul taxelor sau alt set de norme de stabilire a taxelor percepute de orice autoritate sau alt organism implicat în prelucrarea sau în executarea ordonanței asigurătorii

Pentru notificarea și comunicarea actelor de procedură se percep de către executorii judecătorești onorarii minimale de 20 lei și onorarii maximale de 400 lei (A se vedea Anexa I la Ordinul Ministrului Justiției nr. 2550/C/14.11.2006 privind aprobarea onorariilor minimale și maximale pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, pct. 1).

Pentru executarea ordonanței asigurătorii se percep de către executorii judecătorești onorarii minimale de 100 lei și onorarii maximale de 1.200 lei pentru debitor persoană fizică și 2.200 lei pentru debitor persoană juridică (A se vedea Anexa I la Ordinul Ministrului Justiției nr. 2550/C/14.11.2006 privind aprobarea onorariilor minimale și maximale pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, pct. 10).

Onorariile executorilor judecătorești sunt publicate pe site-ul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, la Secțiunea "Cadru Legislativ", Ordine, Ordinul nr. 2550 din 14/11/2006 privind aprobarea onorariilor minimale și maximale pentru serviciile prestate de executorii judecătorești

<https://www.executori.ro/CadruLegislativ.aspx> .

Onorariile sunt percepute pentru serviciile prestate de executorii judecătorești în România.

Pentru taxele judiciare de timbru, a se vedea informațiile furnizate la lit. n).

Articolul 50 alineatul (1) litera (k) – Ordinea de prioritate, dacă este cazul, a ordonanțelor naționale echivalente

Potrivit dreptului comun, nu există o ordine de prioritate între popririle asigurătorii, ci între creanțele a căror conservare se urmărește, în funcție de felul lor.

Art. 865 Rangul creanțelor cu preferință generală din c.pr.civ.

(1) În cazul în care urmărirea silită a fost pornită de mai mulți creditori sau când, până la eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare, au depus și alți creditori titlurile lor, executorul judecătoresc procedează la distribuirea sumei potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel:

- a) creanțele reprezentând cheltuieli de judecată, pentru măsuri asigurătorii sau de executare silită, pentru conservarea bunurilor al căror preț se distribuie, orice alte cheltuieli făcute în interesul comun al creditorilor, precum și creanțele născute împotriva debitorului pentru cheltuielile efectuate cu ocazia îndeplinirii condițiilor sau formalităților prevăzute de lege pentru dobândirea dreptului asupra bunului adjudecat și înscrierea acestuia în registrul de publicitate;
- b) cheltuielile de înmormântare a debitorului, în raport cu condiția și starea acestuia;
- c) creanțele reprezentând salarii și alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele convenite șomerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru întreținerea și îngrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporară de muncă, prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întărirea sănătății, ajutoarele de deces, acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și creanțele reprezentând obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății;
- d) creanțele rezultând din obligația legală de întreținere, alocații pentru copii sau obligația de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;
- e) creanțele fiscale provenite din impozite, taxe, contribuții și din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale și bugetelor fondurilor speciale;
- f) creanțele rezultând din împrumuturi acordate de stat;
- g) creanțele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;
- h) creanțele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau executări de lucrări, precum și din chirii sau arenze;
- i) creanțele reprezentând amenzi convenite bugetului de stat sau bugetelor locale;
- j) alte creanțe.

(2) Dispozițiile privind subrogația legală rămân aplicabile în folosul celui care achită oricare dintre creanțele prevăzute la alin. (1).

(3) În cazul creanțelor care au aceeași ordine de preferință, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată se repartizează între creditori proporțional cu creanța fiecăruia.

ART. 866 Declararea creanțelor statului

(1) În termen de 15 zile de la începerea executării silite, potrivit legii, orice creditor poate cere statului sau unităților administrativ-teritoriale să declare creanțele lor privilegiate. Această cerere va fi înscrisă în registrele de publicitate numai dacă se depune dovada notificării făcute organelor fiscale teritoriale.

(2) În termen de 30 de zile de la notificare, statul sau unitatea administrativ-teritorială trebuie să declare și să înscrie valoarea creanței sale.

(3) Nerespectarea obligației prevăzute la alin. (1) are ca efect pierderea preferinței în raport cu creditorii care au solicitat declarația.

ART. 867 Rangul creanțelor garantate

Dacă există creditori care, asupra bunului vândut, au drepturi de gaj, ipotecă sau alte drepturi de preferință conservate, în condițiile prevăzute de lege, la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creanțele lor vor fi plătite înaintea creanțelor prevăzute la art. 865 alin. (1) lit. c).

ART. 868 Rangul creanțelor accesorii

Dobânzile și penalitățile sau alte asemenea accesorii ale creanței principale vor urma ordinea de preferință a acestei creanțe.

Articolul 50 alineatul (1) litera (l) – Instanțele sau autoritatea de executare competente pentru acordarea unei căi de atac

Conform art. 1 alin. 3 și 4 al art. 1 indice 8 din Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, aprobată cu completări prin Legea nr. 191/2007, cu modificările și completările ulterioare, *calea de atac prevăzută la art. 33 alin. (1) din Regulamentul nr. 655/2014 este de competența instanței ierarhic superioare celei care a pronunțat încheierea prin care s-a admis cererea de ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare.*

Căile de atac împotriva executării ordonanței asigurătorii de indisponibilizare a conturilor bancare prevăzute la art. 34 din Regulamentul nr. 655/2014 sunt de competența instanței de executare.

Articolul 50 alineatul (1) litera (m) – Instanțele la care trebuie introdusă o cale de atac și termenul, dacă este prevăzut, pentru introducerea căii de atac

Conform art. 1 alin. al art. 1 indice 8 din Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, aprobată cu completări prin Legea nr. 191/2007, cu modificările și completările ulterioare, *căile de atac prevăzute la art. 37 din Regulamentul nr. 655/2014 sunt de competența instanței ierarhic superioare celei prevăzute la alin. (3) sau alin. (4) ale prezentului articol, respectiv de competența instanței ierarhic superioare celei prevăzute la art. 35 din același regulament; căile de atac se introduc în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu dispune altfel.*

Articolul 50 alineatul (1) litera (n) – Taxele judiciare

În conformitate cu art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, cererile de mai jos se taxează astfel:

cereri în legătură cu măsurile asigurătorii - 100 lei;

când cererile au ca obiect instituirea de măsuri asigurătorii asupra navelor și aeronavelor se taxează cu 1.000 lei;

cereri de ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare, formulate potrivit Regulamentului (UE) nr. 655/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unei proceduri pentru ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare în vederea facilitării recuperării transfrontaliere a datoriilor în materie civilă și comercială - 100 lei.

Articolul 50 alineatul (1) litera (o) – Limbile acceptate pentru traducerea documentelor

România nu acceptă nicio altă limbă decât cea română (art. 128 alin. 1 din Constituție și art. 14 alin. 1 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare).

Ultima actualizare: 19/04/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.